

Cale-n dar

Lorena Craia

Mă retrag într-un exil,
Până-n luna lui april,
Să mă-ntorc la începuturi
Și să-mi construiesc pe scuturi
Floarea florilor ce scuturi.

Mă retrag în cânt de nai,
Până-n lunile de mai,
Să mă-ntrec în nefirească
Săritură cu o broască -
Timpu-ncearcă-o cheie-n broască.

Mă retrag în nod de funii,
Până-n luna unei iunii,
Să mă-ntrec în salt de ciutur
Și în zborul unui flutur,
Când aripa mea i-o flutur.

Mă retrag pe cer, în nor,
Până-n luna lui Cuptor,
Să mă-ntrec în carul mare
Cu cel mic, dar nu știu care -
Amândouă, două care.

Mă retrag în calendar,
Până-n luna lui Gustar,
Să-mi pun stelele podoabă,
Să-mi fii rob, eu să-ți fiu roabă - ;
Cerul cară stele-n roabă.

Din septembrie în decembrie,
Zile-mi înfloresc pe membre
Și te-aștept; ai vrea să-mi fii
Pentru noapte, pentru zi,
Felinarul nostru? Zi!

Trece anul, treci și tu.
Între noi e da și nu.
De la geam văd cum apare
Valul mării, cât mai mare,
Ce se varsă iar în mare.

Și e frig, e iarnă grea,

Gerul crapă-n fulgi de nea,
Înăuntru-mi tot mă doare,
Gândul către tine-mi sare
Și pe rană îmi pun sare.

Plouă des, plouă mărunț;
Luna martie,-n pământ,
Udă floarea de bujor
Din obrajii care dor
De singurătăți și dor...

3 septembrie 2016, Constanța